

на, що обилно изпълнятъ и заедно съ Вашата слава разнасятъ по цѣлъ свѣтъ и славата на България.

Вашата писателска дѣйност, тѣй плодовита и разновидна, се отрази и върху езика ни; българскиятъ книжовенъ езикъ, тѣй бѣденъ и необдѣланъ прѣди петдесетъ години, подъ Вашето високо даровито перо се сдоби съ нови елементи, обогати се съ множество думи и обрати, възрасте, за-крѣпна и стана изтѣнчено съчиво за художествена мисъль.

За сичко това, постигнато отъ Васъ не само съ дарба но и съ тежъкъ трудъ, съ трудъ, който трѣбва да посочваме за примѣръ на днешното поколѣние, за сичко това днесъ Ви изказваме тѣржествено признание, като въ Ваше лице поздравяваме полуувѣковния напрѣдъкъ на българската книга. Въ дни мрачни и жалѣйни, що прѣкарваме, днешниятъ празникъ е свѣтла ведринка, съ която означаваме единъ крупенъ периодъ отъ нашата литературна и културна история.

Неизказана е цѣната на дълголѣтните Ви заслуги за българската книга. Дѣлти поколѣния слѣдъ Васъ ще учатъ и проучватъ туй, що е създадъ мощниятъ Ви гений прѣзъ отреденитѣ Вамъ години. Томъ слѣдъ томъ ще се пише, за да се обяснява и втѣлнява народу туй, що е казалъ вѣнценощиятъ, дваждъ вѣнчания пѣвецъ на България. Начало тури юбилейниятъ Книжовенъ комитетъ, съставенъ отъ прѣдставители на три висши наши културни институти — Академия, Университетъ и Съюза на учени, писатели и художници, — като излиза съ първо дѣло въ тая посока. Книжовниятъ комитетъ уреди и напечата за Ваша честь и прослава особенъ сборникъ отъ трудове на видни наши научно-книжовни сили, който сборникъ Ви поднася на днешния тѣржественъ день—заедно съ вѣзхитни привѣти и благи пожелания: дано Господъ - Богъ Ви поживи се тѣй здравъ и бѣдъръ до онъ жадуванъ день, когато България се пакъ вѣземне като горда царица на Балканитѣ и, когато Вашите безсмѣртни творения ще могатъ да се четатъ явно и свободно по сички краища на българското общо отечество.

Живѣйте, народни любимче, за Ваша и всенародна слава.